

[Jens Chr. Christensen.]

areal på op til 150 m mellem byggeri og veje som et areal, der måske dårligt kan udnyttes, hverken til landbrugsformål eller til andre formål.

Foruden de her nævnte ændringer indeholder forslaget en hel del småændringer, bl. a. om pelsdyrfarme, grusgravning, oplagspladser, bilkirkegårde og meget andet, alt sammen noget, som det vil være ganske naturligt at vi skal have med i denne lovgivning, men det er ting, som bedst egner sig til gennemgang i et kommende udvalg.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til, at vi gennemarbejder dette lovforslag og ser at få en lovgivning ud af det, som kan skabe den bredest mulige enighed.

Men må jeg til slut understrege, at når der i forslaget tales om at skabe en række af de såkaldte naturparker, så må vi endelig ikke, hverken her i denne sal eller ude omkring i befolkningen, henfalde til den tro, at enhver bakketop, enhver dalsænkning og ethvert åløb absolut skal indgå under begrebet naturpark. Men jeg vil gerne understrege, at vi har adskillige skønne naturområder, som det er nutidens opgave at bevare for de fremtidige slægter. En naturfredningslovgivning er nødvendig i vort samfund, og forslag hertil tror jeg kan udarbejdes sådan, at den kommer til at tjene sit formål.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne begynde med en varm tak til den højtærede kulturminister, fordi han har fremsat forslag til en ny naturfredningslov, inden folketinget tager sommerferie.

Naturfredningslove har jo, som det har været berørt af nogle af de andre ordførere, altid været vedtaget af et enigt eller så godt som enigt folketing; det har været tilfældet siden den første naturfredningslov blev vedtaget for godt 50 år siden efter et forslag, fremsat af daværende statsminister Zahle, og denne enighed gælder også den lov, der gælder i dag. Der har vist kun været én undtagelse fra reglen, nemlig det lovforslag, som i 1963 blev sendt til folkeafstemning sammen med 3 andre forslag. Dengang glippede enigheden, selv om naturfredningsloven var det af de pågældende lovforslag, hvor man nåede længst i retning af enighed.

Nu faldt, som man ved, naturfrednings-

loven ved folkeafstemningen, men man vil nok også huske, at det var den af de 4 love, der faldt blidest. Og vi kan jo finde mange forklaringer på, at naturfredningsloven dengang faldt. Jeg skal ikke trætte med mange forsøg på forklaringer, men jeg skal dog anføre, at der i lovforslaget dengang var bestemmelser, som jeg gerne havde set anderledes udformet, og der er nok en del i denne sal, der vil finde, at dette, at lovforslaget ikke var udformet helt, som det burde have været, er en god og rimelig forklaring på, at det faldt. Men der er nok også en del, der vil hævde, at det havde været bedre, om loven var blevet gennemført dengang. Så kunne vi jo have rettet fejlene senere.

Lad det nu være, som det vil, med dette, men vi, der dengang var almindelige vælgere, og som ved folkeafstemningen dengang skulle tage stilling, vi følte — jeg gjorde det i hvert fald, og jeg tror ikke, jeg var ene om det — at vi skulle tage bestemmelse uden at vide tilstrækkeligt om problemerne. Og det er en af grundene til, at jeg er så tilfreds med, at lovforslaget allerede nu bliver forelagt folketinget. Det vil så forhåbentlig være på dagsordenen ved mange møder i sommerens løb, så de nye ideer kan blive godt kendt og gennemdrøftet også i befolkningen. Naturfredningen er så vigtig og vedrører så mange, at det netop for denne lov gælder om, at den bør være folkeeje, både fordi den kommer så mange til gode, og fordi den kan gribe ind i dispositionerne hos så mange enkeltpersoner — af hensyn til alle os andre.

Det er imidlertid også godt af hensyn til os herinde, at lovforslaget kommer frem nu. Daværende statsminister J. O. Krag fremhævede engang, da han blev gået på klingen af en journalist i fjernsynet netop i spørgsmålet om nye jordlove, at det var meget vanskeligt at komme i gang med disse love, fordi befolkningen så klart havde afvist det, man i sin tid havde foreslået. Jeg tror, der er noget rigtigt i denne betragtning. Folketinget har følt sig trykket af denne folkeafstemnings resultat. Det manglede også bare andet. Det bør ikke være rart at blive underkendt i en sådan grad, og det er nok sundt, at vi får så rimelig og så god tid til også herinde at indstille os på, at vi skal i gang med naturfredningen igen. Det vil ikke være urimeligt at mene, at vi nu fra alle